

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6
The 6th STOU National Research Conference

เพศวิถีของนักเรียนวัยรุ่นชายรักชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย: กรณีศึกษาวัยรุ่นชายรักชายที่ไม่เปิดเผยตัวตนต่อครอบครัว

Sexuality of Homosexual Male Adolescents in High School: A Case Study of Homosexual Male Adolescents Who Do Not Reveal Their Identities to the Family

นพวรรณ อุ้นมาก (NoppawanUnmak)¹ นิรนาท แสนสา (NiranarSanSa)²

วัลภา สบายยิ่ง (WunlapaSabalying)³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาการเข้าสู่กระบวนการชายรักชายของวัยรุ่นมัธยมศึกษาตอนปลาย (2) ศึกษารูปแบบความสัมพันธ์ของวัยรุ่นชายรักชายมัธยมศึกษาตอนปลาย และ (3) ศึกษาสภาพปัญหาและการปรับตัวในการใช้ชีวิตของวัยรุ่นชายรักชาย วิธีดำเนินการวิจัย : กลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่นชายรักชายมัธยมศึกษาตอนปลายที่ไม่เปิดเผยตัวตนต่อครอบครัว จำนวน 9 ราย อายุ 16-18 ปี เก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหาตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ผลการวิจัย แบ่งได้ 3 ประเด็นหลัก ดังนี้ (1) การเข้าสู่กระบวนการชายรักชาย พบว่า ผู้ให้ข้อมูลหลักเริ่มต้นจากการรับรู้เกี่ยวกับตนเอง เกิดความสงสัยในตัวตนของตนเองและพยายามคิดหาสาเหตุ แสวงหาข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจในตนเอง เพื่อให้เกิดการยอมรับในตนเอง ส่วนสาเหตุที่ส่งผลให้ผู้ให้ข้อมูลหลักเข้าสู่กระบวนการชายรักชายไม่สามารถหาข้อสรุปที่ชัดเจนได้ (2) รูปแบบความสัมพันธ์ของวัยรุ่นชายรักชาย เกิดขึ้นในลักษณะของเพื่อนสนิทที่เป็นเพศเดียวกัน อยู่ใกล้ชิดกัน จนกระทั่งพัฒนาไปเป็นรูปแบบคนรัก และพัฒนาไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ โดยการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นชายรักชายมีลักษณะไม่ต่างจากชายที่รักเพศตรงข้าม อีกทั้งพฤติกรรมการป้องกันโรคจากการมีเพศสัมพันธ์ จากข้อมูลผู้ให้ข้อมูลหลักพบว่า มีวัยรุ่นชายรักชายเคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว 4 คน จากผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด 9 คน และมี 3 คนไม่ได้ป้องกันตนเองขณะมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก อีกทั้งผู้ให้ข้อมูลหลักยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และ (3) สภาพปัญหา และการปรับตัวในการใช้ชีวิตของวัยรุ่นชายรักชายพบว่า วัยรุ่นชายรักชาย มีปัญหาการรับรู้ตัวตนของตนเองที่เริ่มต้นด้วยความสับสนในตนเอง ปัญหาการยอมรับตนเอง ปัญหาการปิดบังตนเองที่ไม่กล้าเปิดเผยต่อครอบครัว กลัวจะทำให้ครอบครัวผิดหวัง รับไม่ได้ และปัญหาการผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศเดียวกันกับตน แต่ไม่สามารถครองรักกันได้เนื่องจากบรรทัดฐานทางสังคม

คำสำคัญ: ชายรักชาย เพศวิถี วัยรุ่น มัธยมศึกษาตอนปลาย

¹นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์แผนกวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

³ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์แผนกวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

Abstract

The purposes of this research Were to study (1) the entering into homosexuality process of adolescents in high school; (2) the relationship pattern of homosexual male adolescents in high school; and (3) the problem conditions and self-adjustment in living of homosexual male adolescents. The research sample consisted of nine homosexual male adolescents in high school, aged 16 – 18 years, who did not reveal their identities to the family. Research data were collected by in-depth interviewing, and analyzed with content analysis in accordance with the qualitative research method. Results: Research findings could be categorized into there main issues as follows (1) Regarding the entering into homosexuality process, it was found that the key informants started with their self-perception. They were self-suspicious and tried to think of the causes of their homosexual feelings. They also tried to seek additional information in order to achieve self-understanding and self-acceptance. However, the factors that caused them to enter the homosexuality process were still not clearly identified and concluded. (2) The relationship pattern of homosexual male adolescents started with being close friends which lead to being intimate and developing into being lovers, and finally leading to having sexual relationship. The characteristics of sexual relationship between homosexual male adolescents were not different from those of sexual relationship between the opposite sexes. As for the disease prevention behaviors while having sexual relationship, it was found that out of the nine key informants, four of them had had sexual relationship with their lovers and three of whom did not do anything for disease prevention. Also, the key informants still lacked knowledge and understanding concerning the prevention of diseases caused by sexual relationship. (3) Regarding the problem condition and self-adjustment in living of homosexual male adolescents, it was found that homosexual male adolescents had the problem concerning self-perception that started with self-confusion, the problem concerning self-acceptance, the problem concerning self-concealment because they were afraid to let their family members know about their true identities which might cause the family members to be disappointed and do not accept them, and the problem of disappointment caused by their homosexual lovers because their openly living together was against the social norm.

Keywords: Homosexual male, Sexuality, Adolescent, High school

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

บทนำ

ในสังคมไทยมีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเพศวิถีของชายรักชายน้อย แม้ในปัจจุบันจะพบว่าในสังคมไทยเริ่มมีการเปิดใจยอมรับคนที่มีความโน้มเอียงทางเพศ ทว่าการแบ่งแยกบุคคลที่ไม่ใช่ชายจริงหญิงแท้ก็ยังพบเห็นอยู่ และมีหลายงานวิจัยที่พบว่ากลุ่มชายรักชายยังคงเผชิญกับปัญหาการถูกล้อเลียน ถูกปฏิเสธ ถูกตีตราและเลือกปฏิบัติ (นิพนธ์ ดาราวุฒิมาประกรณ์, 2559) รวมถึงการเปิดเผยตัวตนของชายรักชายยังไม่ใช่ง่ายง่าย ชายรักชายหลายคนต้องประสบปัญหาในเรื่องการรับรู้ตนเอง การยอมรับตนเอง สถานะและบทบาททางสังคม (นิพนธ์ ดาราวุฒิมาประกรณ์, 2559) และมีงานวิจัยที่พบว่า ความลำบากที่เกิดขึ้นในประสบการณ์การเปิดเผยตนเองนั้นมีความสัมพันธ์ทางลบกับการพัฒนาตัวตนของชายรักชาย (นพลสิทธิ์ สิริจรูญชัย และ ณัฐสุตา เต้พันธ์, 2557) ชายรักชายจะรู้สึกลำบากใจมากขึ้น เมื่อกำลังจะเปิดเผยตนเองกับครอบครัว โดยเฉพาะพ่อแม่ ซึ่งการเปิดเผยความโน้มเอียงทางเพศของตนเองกับบุคคลอื่นเป็นที่รัก (เช่น พ่อแม่) มีความยากกว่าการเปิดเผยตนเองกับบุคคลแปลกหน้า เนื่องจากการเปิดเผยตนเองอาจเป็นการทำร้ายความรู้สึกของพ่อแม่ ถึงแม้ชายรักชายบางส่วนจะสามารถเปิดเผยตนเองกับพ่อแม่ได้สำเร็จ แต่มักมีผลที่ตามมาเป็นการตอบสนองทางลบจากพ่อแม่ (นพลสิทธิ์ สิริจรูญชัย และ ณัฐสุตา เต้พันธ์, 2557)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว รวมถึงสภาพแวดล้อมทางสังคมแห่งนี้ วัยรุ่นชายรักชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ไม่เปิดเผยตัวตนต่อครอบครัว จึงต้องเผชิญสภาพกับปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเอง แม้ต้องการปรึกษาบุคคลใกล้ชิดก็พบว่า บุคคลใกล้ชิด อันได้แก่ เพื่อน รุ่นพี่ หรือ คุณครู ต่างก็ขาดขาดความรู้ความเข้าใจในปัญหาของพวกเขาอย่างลึกซึ้ง ทำให้เกิดการให้การช่วยเหลือ หรือให้คำปรึกษาที่ผิด และการเข้าใจที่ไม่ถูกต้องจากบุคคลในสังคมใกล้ชิดของวัยรุ่นชายรักชาย ส่งผลให้เกิดการปฏิบัติที่ไม่เหมาะสมต่อวัยรุ่นชายรักชายขึ้น การศึกษาเพศวิถีและสภาพปัญหาของวัยรุ่นชายรักชายจึงเป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยให้เข้าใจวัยรุ่นชายรักชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้มากขึ้น และเพื่อเป็นแนวทางในการนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในด้านกิจกรรมแนะแนวต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการเข้าสู่กระบวนการชายรักชายของวัยรุ่นมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อศึกษารูปแบบความสัมพันธ์ของวัยรุ่นชายรักชายมัธยมศึกษาตอนปลาย
3. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและการปรับตัวในการใช้ชีวิตของวัยรุ่นชายรักชาย

ระเบียบวิธีวิจัย

ผู้ให้ข้อมูลหลัก

การวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาเพศวิถีของวัยรุ่นชายรักชายในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ไม่เปิดเผยตัวตนต่อครอบครัว ซึ่งในการเตรียมความพร้อมสำหรับการวิจัยนั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวความคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับเพศวิถีของชายรักชาย เป็นแนวทางในการทำวิจัย โดยผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ให้ข้อมูลหลักในการวิจัยครั้งนี้ซึ่งเป็นวัยรุ่นชายรักชายที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ไม่เปิดเผยความโน้มเอียงทางเพศของตนเอง จำนวน 9 ราย อายุ 16 - 18 ปี

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

โดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) ซึ่งผู้วิจัยได้รับการบอกต่อจากคนรู้จัก และได้รับแหล่งข้อมูลเพิ่มจากคนรู้จักของผู้วิจัยที่เป็นชายรักชาย โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกผู้เข้าร่วมการวิจัย ดังนี้

1) เกณฑ์การคัดเลือกประกอบด้วย

- A. เป็นชายรักชายที่ชัดเจนกับอัตลักษณ์ทางเพศของตนเองแล้ว (ยอมรับว่าตนเองเป็นชายรักชาย) มีอายุ 16 - 18 ปี
- B. มีการเปิดเผยตนเองกับบุคคลภายนอกอย่างน้อย 1 คน แต่ยังไม่เปิดเผยตนเองกับบุคคลใดในครอบครัว

- C. มีเขตพื้นที่พักอาศัยที่สะดวกต่อการติดต่อและเข้าร่วมวิจัย
- D. สามารถสื่อสารด้วยการพูดภาษาไทย ไม่มีปัญหาในการได้ยิน
- E. มีความสนใจที่จะเข้าร่วมการวิจัยในครั้งนี้ มีความพร้อมที่จะให้ข้อมูลแก่ผู้วิจัย

2) เกณฑ์การคัดออก ประกอบด้วย

- A. ผู้ที่ไม่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด
- B. ไม่สามารถจดจำประสบการณ์ในช่วงเวลาตามที่ผู้วิจัยต้องการขอข้อมูลได้
- C. ไม่สมัครใจเข้าร่วมการวิจัย
- D. ผู้ที่มีอัตลักษณ์ซ้ำซ้อนกับกระเทยหรือสาวประเภทสอง

3) พื้นที่การคัดเลือก

พื้นที่ในการศึกษาของงานวิจัยนี้ คือ โรงเรียนประจำที่เป็นชายล้วนแห่งหนึ่ง ปีการศึกษา 2557 โดยสถานที่ในการเก็บข้อมูลมีความปลอดภัยและเป็นส่วนตัว ไม่มีเสียงรบกวนเพื่อให้การเก็บข้อมูลได้ตามที่ต้องการ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเชิงคุณภาพเป็นการวิจัยที่มีผู้วิจัยเป็นเครื่องมือสำคัญในการวิจัย เนื่องจากผู้วิจัยต้องดำเนินการเก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลข้อมูลด้วยตนเอง โดยตัวผู้วิจัยจะต้องเป็นผู้สังเกต จดบันทึกข้อมูล และเก็บข้อมูลผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึก ซึ่งต้องใช้ความรู้และทักษะพิเศษบางประการ โดยผู้วิจัยได้มีการเตรียมความพร้อมก่อนการลงภาคสนามเพื่อเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งโครงสร้าง โดยมีการเตรียมแนวคำถามเบื้องต้นไว้ล่วงหน้า ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสมของสถานการณ์ในขณะนั้น และบันทึกเสียงสัมภาษณ์ด้วยเครื่องบันทึกเสียง โดยผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก เป็นจำนวน 9 ราย แต่ละครั้งใช้เวลาประมาณ 30 - 60 นาที

ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นเวลาประมาณ 2 เดือน คือตั้งแต่ 6 ธันวาคม พ.ศ. 2557 จนถึง 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2558 โดยทำการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักคนละ 1 - 2 ครั้ง

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลตามแนวทางของการวิจัยเชิงคุณภาพ กล่าวคือผู้วิจัยทำการถอดความการสัมภาษณ์จากเทปบันทึกการสัมภาษณ์แบบคำต่อคำ (verbatim) ออกมาเป็นบทสนทนาที่เป็นตัวอักษร (transcript) ด้วยตนเอง โดยบันทึกลงในแบบถอดความการสัมภาษณ์ จากนั้นตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล โดยการเปรียบเทียบข้อมูลที่ได้ไปพร้อมกับการฟังเทปบันทึกการสัมภาษณ์ซ้ำ ผู้วิจัยทำการอ่านเนื้อหาจากบทสัมภาษณ์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาที่ได้รับจากผู้ให้ข้อมูล พยายามสังเกต แยกแยะความหมายของคำบรรยายทุกตอน หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงเริ่มถอดข้อความ (coding) จากบทสัมภาษณ์โดยใช้ชื่อนามสมมติของผู้ให้ข้อมูลหลักข้อความที่ได้จากขั้นตอนที่ 2 มารวบรวมสร้างเป็นประเด็นต่าง ๆ คือ ประเด็นหลัก (theme) ประเด็นย่อย (subtheme) หมวดหมู่ (category) และหมวดหมู่ย่อย (subcategory) โดยอาศัยการพิจารณาคำต่าง ๆ ที่ได้ถอดรหัสว่าคำเหล่านั้นแสดงถึงเรื่องอะไรเป็นประเภทอะไร จากนั้นผู้วิจัยได้ถอดข้อความในเชิงตีความ (interpretative coding) ซึ่งนำข้อมูลจากการถอดข้อความในขั้นก่อนหน้าทั้งสองส่วนมาเชื่อมโยงสร้างเป็นข้อสรุปเพื่อตอบคำถามการวิจัย

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยนี้มีข้อค้นพบแบ่งออกเป็น 3 ประเด็นหลัก ประกอบด้วย ประสพการณ์ 1) การเข้าสู่กระบวนการชายรักชาย 2) รูปแบบความสัมพันธ์ของวัยรุ่นชายรักชาย และ 3) การเผชิญปัญหาและการปรับตัวในการใช้ชีวิตของวัยรุ่นชายรักชาย ตลอดจนบทเรียนของการเป็นชายรักชาย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การเข้าสู่กระบวนการชายรักชายของวัยรุ่นมัธยมปลาย

จากผลการวิจัยพบว่าการเริ่มรับรู้เกี่ยวกับตนเองของวัยรุ่นชายรักชาย สามารถรับรู้ได้ว่าตนเองชอบเพศชายตั้งแต่อนุบาลหรือประถม และเกิดความชัดเจนขึ้นเมื่ออยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ทว่าในระหว่างช่วงเวลาดังกล่าวของการรับรู้เกี่ยวกับตนเองของวัยรุ่นชายรักชายจะมีการสับสนในตนเอง ไม่เข้าใจในสิ่งที่ตนเองเป็น และเกิดความสงสัยว่าเหตุใดตนเองจึงแตกต่างจากเพื่อนอีกทั้งเกิดความกลัวว่าตนเองจะเป็นที่รังเกียจในสังคม กลัวการถูกเพื่อน ๆ ล้อเลียนและกลั่นแกล้ง กลัวผู้ปกครองรู้และถูกทำโทษ อีกทั้งจากการศึกษาได้สาเหตุที่มีต่อการเข้าสู่กระบวนการชายรักชายของวัยรุ่นนั้นมี 4 ประการ ดังนี้

1.1 สาเหตุที่เกิดจากสภาพแวดล้อมล้อมทางครอบครัว จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักได้ข้อมูลตรงกันหลายข้อมูล พบว่าครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลหลักนั้นที่มีลักษณะการเลี้ยงดูในวัยเด็กที่เลี้ยงดูอย่างทะนุถนอมคอยดูแลเหมือนเด็กผู้หญิง ให้ลูกเล่นกับเด็กผู้หญิงมากกว่ากับเด็กผู้ชาย การเลี้ยงดูลูกโดยมีแม่เป็นต้นแบบ ความใกล้ชิดกับแม่มากกว่าพ่อ แม่มีบทบาทสำคัญในครอบครัว ปกป้องและเอาใจลูกชายมากเกินไป

1.2 สาเหตุที่เกิดจากเหตุการณ์บางเหตุการณ์มากระทบต่อสภาพจิตใจของตัวบุคคลเองซึ่งจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักทำให้พบว่ามีเหตุการณ์ที่ส่งผลต่อจิตใจของผู้ให้ข้อมูลหลักคือ เมื่อในอดีตเคยมีเรื่องราวที่ผิดหวังกับความรัก การมีความรักกับเพศหญิงไม่สมหวัง จึงเกิดความผิดหวังอย่างรุนแรง และในระหว่างที่ตนเองผิดหวังจากความรักก็มีเพื่อนเพศชายเข้ามาคอยสนทนากล้าเข้ามาดูแลคอยเอาใจใส่ เข้าใจในความรู้สึกของผู้ให้ข้อมูลหลัก จึงเกิดความรู้สึกดี และประทับใจกับเพื่อนเพศชาย ต่อมาก็ก่อเกิดความรักที่มีต่อเพื่อน และพัฒนาความสัมพันธ์ลึกซึ้งระหว่างผู้ให้ข้อมูลหลักกับเพื่อนเพศชาย ทว่าก็ยังอยากแต่งงานกับเพศหญิงเช่นกัน

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

1.3 การขาดการให้ความรู้เรื่องเพื่อนต่างเพศในวัยเด็กของครอบครัวที่ถูกต้อง เป็นสาเหตุหนึ่งที่ส่งผลให้เด็กเบี่ยงเบนเข้าสู่กระบวนการวัยรุ่นชายรักชาย จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักทำให้ทราบว่า ตั้งแต่ชั้นอนุบาลตนเองเคยสงสัยเรื่องเพศแล้วได้สอบถามกับผู้ปกครอง ทว่าผู้ปกครองกลับไม่เคยอธิบายเลยว่าเด็กหญิงกับเด็กชายนั้นต่างกัน แต่อธิบายว่าเพศหญิงก็เหมือนกันกับเพศชาย มีทุกอย่างที่เหมือนกัน ผู้ให้ข้อมูลจึงสังเกตอวัยวะเพศตนเองและเข้าใจว่าทุกเพศมีอวัยวะแบบเดียวกันหมด ภายหลังเมื่อเข้าสู่ชั้นประถมศึกษาตอนปลายจึงได้ทราบถึงความแตกต่างว่าเพศชายและเพศหญิงมีอวัยวะเพศต่างกัน ผู้ให้ข้อมูลหลักเกิดความคับข้องใจเรื่องความรู้ความเข้าใจของตนเองที่มีต่อเรื่องเพศ และรู้สึกว่าคุณค่าที่มีเพศสภาพที่เป็นเพศหญิงนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ผู้ให้ข้อมูลหลักจึงไม่ชอบในลักษณะของอวัยวะเพศของเพศหญิง

1.4 การรับชมสื่อในวัยเด็ก ผู้ให้ข้อมูลหลักท่านหนึ่งให้ข้อมูลว่าตนเองเคยรับชมละครอยู่เรื่องหนึ่งในวัยเด็กระดับประถมศึกษา ซึ่งในเรื่องมีตัวละครที่เป็นเพศอะไรไม่รู้มีลักษณะภายนอกเหมือนเพศชายทุกประการ ทว่าการแสดงออกเหมือนเพศหญิง และตัวละครตัวนี้เก่งมาก กล้าแสดงออก ผู้ให้ข้อมูลหลักจึงเริ่มลอกเลียนพฤติกรรมดังกล่าว แต่จินตนาการว่าสักวันตนเองจะเป็นให้ได้ดังเช่นตัวละครตัวนั้น

2. รูปแบบความสัมพันธ์ของวัยรุ่นชายรักชาย(เพศวิถีของชายรักชาย) จากการศึกษาพบว่าความสัมพันธ์ของชายรักชายมีประเด็น สำคัญ 4 ประเด็นดังนี้

2.1 เมื่อผู้ให้ข้อมูลหลักยอมรับเพศสภาพที่ตนเองเป็นได้แล้วนั้น ส่วนใหญ่จะยังไม่พร้อมที่จะเปิดเผยเพศสภาพของตนเองให้กับครอบครัวได้รับรู้ เนื่องจากกลัวว่าจะทำให้ที่บ้านผิดหวังกับสิ่งที่ตนเองเป็น และมองว่าการเปิดเผยต่อครอบครัวนั้นยาก แต่การเปิดเผยกับเพื่อนนั้นง่ายกว่าและสบายใจหากได้เปิดเผยกับเพื่อนสนิท วัยรุ่นชายรักชายจึงมีการวางตัวที่บ้านเพื่อปิดบังครอบครัว เมื่อผู้ให้ข้อมูลหลักอยู่กับเพื่อนที่ให้การยอมรับในเพศสภาพเขาจะเปิดเผยเพศสภาพของตนเอง ยกเว้นเมื่ออยู่กับเพื่อนที่ไม่ได้ให้การยอมรับเพศสภาพจะปิดบังตัวตนไว้ เพราะเกิดความรู้สึกหวาดกลัวว่าเพื่อนเหล่านั้นจะล้อเลียนให้เกิดความอับอาย ทำให้ผู้ให้ข้อมูลมักจะวางตัวนิ่งเฉย ไม่เปิดเผยตัวตนไม่ให้เพื่อนในโรงเรียนรับรู้ และจะเลือกเปิดเผยตัวตนกับเพื่อนที่สนิทและยอมรับเขาเท่านั้น

2.2 การก่อตัวของสัมพันธ์ภาพของวัยรุ่นชายรักชาย ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสัมพันธ์ของวัยรุ่นชายรักชายนั้นจะเกิดจากความสนิทสนมของผู้ให้ข้อมูลหลักกับเพื่อนสนิทที่เป็นเพศเดียวกัน เพราะดูแลซึ่งกันและกัน เข้าใจความคิดและรู้สึกกัน อยู่ใกล้ชิดกันตลอด จนก่อเกิดความรู้สึกพิเศษขึ้น ซึ่งในกรณีนี้มีผู้ให้ข้อมูลหลักกับเพื่อนเพศชายบางคนที่พัฒนาความสัมพันธ์จนกลายเป็นคู่รัก คบหากันอย่างจริงจังจนเหมือนคู่รักชายหญิง 2) ความสัมพันธ์ของวัยรุ่นชายรักชายที่ทำให้ความรู้สึกกับเพศชายที่เป็นชายรักชายเพียงระยะเวลาอันสั้นมีเพศสัมพันธ์กัน แต่ไม่มีความรู้สึกผูกพันรักใคร่ดังเช่นแบบแรก โดยความสัมพันธ์ในลักษณะนี้ วัยรุ่นชายรักชายจะทำความรู้จักกับเพื่อนที่เป็นชายรักชายเช่นเดียวกันกับตนเองด้วยวิธีการติดต่อทางสังคมออนไลน์ หรือสถานบันเทิงที่ชายรักชายนิยมไป เพื่อเจอคนที่ถูกใจก็จะพูดคุยทำความรู้จัก และเมื่อทั้งสองฝ่ายเกิดความสนใจกันและกัน ก็จะตกลงกันเพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศ เพื่อบรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่ต่างใช้ชีวิตของตน ไม่มีความผูกพันทางใจ อาจมีบางคนทีกลับมาทำความรู้จักกันบ้าง แต่มักจะเป็นระยะเวลาไม่นาน และเพื่อมีเพศสัมพันธ์กัน ให้ความสุขทางเพศแก่กันแล้วก็ยุติความสัมพันธ์ลง

2.3 เพศสัมพันธ์ระหว่างชายรักชาย จากการศึกษาพบว่าการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นชายรักชายมีลักษณะไม่ต่างจากชายที่รักเพศตรงข้ามเท่าใดนัก การปฏิบัติทางเพศของพวกเขาร่วมเพศชายก็เหมือนการร่วมเพศระหว่าง

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

ชายกับหญิง และผลจากการวิจัยยังพบว่าวัยรุ่นชายที่รักเพศเดียวกันที่ต้องปิดบังตัวตน เมื่อมีความต้องการที่จะร่วมรักกับคนรักของตนเขาต้องระมัดระวังในหลาย ๆ เรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของสถานที่ โดยผู้ให้ข้อมูลหลักท่านหนึ่งได้กล่าวว่าการมีเพศสัมพันธ์ที่บ้านในช่วงเวลาที่ผู้ปกครองไม่อยู่บ้านเป็นสถานที่ที่สะดวกและปลอดภัยมากที่สุดผู้ให้ข้อมูลหลักอีกท่านหนึ่งให้ข้อมูลว่าการมีเพศสัมพันธ์ในห้องน้ำของโรงเรียน หรือในหอพักเป็นที่สะดวกและปลอดภัย แต่ต้องระวังเรื่องเสียงเล็ดรอด ผู้ให้ข้อมูลหลักอีกท่านให้ข้อมูลว่าโรงแรม หรือรีสอร์ท ที่อยู่ใกล้สถานบันเทิงของชายรักชายสะดวกและปลอดภัย เนื่องจากในบริเวณนั้นจะเป็นที่รู้จักกันเฉพาะชายรักชายเท่านั้น และในการศึกษาวิจัยยังพบว่าวัยรุ่นชายรักชายมีการแบ่งสถานะทางเพศสภาพกับคู่นอนของตน โดยในการร่วมรักของวัยรุ่นชายรักชายจะมีบทบาททางเพศ 3 อย่าง คือ เคจะเป็นฝ่ายกระทำ เมะเป็นฝ่ายถูกกระทำ เซะเป็นแบบผสมทั้งถูกกระทำและเป็นฝ่ายกระทำ อย่างไรก็ตามการร่วมเพศชายส่วนใหญ่จะมีบทบาททางเพศแบบผสม คือ จะเป็นแบบใดก็ได้ ตามที่คู่ของตนแต่ละคนพอใจ และมีส่วนน้อยเท่านั้นที่มีบทบาทเป็นหญิงหรือชายแน่นอน พวกที่ชอบมีบทบาทเป็นหญิงจะเรียกว่า ควิน ลักษณะที่สังเกตได้คือ ท่าทางกิริยาของหญิง ส่วนอีกพวกที่มีบทบาทเป็นชายเราเรียกว่า เกย์คิง ลักษณะที่บอกได้คือ การมีรูปร่างใหญ่ ออกหนา และเป็นนักเพาะกาย ซึ่งก็ไม่ใช่ทั้งหมดที่เป็นชายรักชายทัศนคติที่มีต่อความสัมพันธ์ทางเพศของผู้ให้ข้อมูลหลักคือ ผู้ให้ข้อมูลรู้สึกไม่ประทับใจในวัยรุ่นชายรักชายบางคนนิยมการมีเพศสัมพันธ์กับคนแปลกหน้าเป็นครั้งเป็นคราว มากกว่าการมีความรักแบบลึกซึ้งผูกพัน เพราะการร่วมเพศแบบครั้งคราวต้องค้นหาบุคคลประเภทเดียวกันตามสถานเริงรมย์ต่างๆ ซึ่งบางครั้งก็มีการร่วมเพศครั้งหนึ่งหลายคน ทำให้มีความเสี่ยงต่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และทำให้สังคมมองว่าชายรักชายขาดความรักที่จริงจัง

2.4 พฤติกรรมการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นชายรักชาย พบว่า ผู้ให้ข้อมูลหลักที่เคยมีเพศสัมพันธ์แล้วนั้น มักไม่ได้ป้องกันตนเองขณะมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก โดยผู้ให้ข้อมูลหลักได้ให้เหตุผลไว้หลากหลาย เช่น ในการมีเพศสัมพันธ์กับคนรักบางครั้งไม่ได้ตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์กันจึงไม่ได้พกถุงยางอนามัยไว้อีกเหตุผลคือไม่กล้าซื้อถุงยางอนามัย ผู้ให้ข้อมูลหลักท่านหนึ่งให้เหตุผลว่าในขณะที่มีเพศสัมพันธ์นั้นตนเองจะไม่ใส่ถุงยางอนามัยแต่จะให้คนรักใส่ ซึ่งก็น่าจะป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ เพราะตนไม่ใช่คนสอดใส่อวัยวะเพศเข้าในทวารหนัก แต่เป็นฝ่ายถูกสอดใส่ผู้ให้ข้อมูลหลักอีกท่านให้เหตุผลว่าตนเองไม่มีความรู้เรื่องการเลือกซื้อถุงยางอนามัย เมื่อเข้าไปในร้านสะดวกซื้อก็ไม่รู้จะเลือกซื้ออย่างไรเนื่องจากมีถุงยางอนามัยมากมายให้เลือกซื้อทำให้เกิดความสับสนในการเลือกซื้อ ผสมกับความเขินอายที่ต้องซื้อถุงยางอนามัย ส่วนผู้ให้ข้อมูลหลักที่ใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ได้ให้เหตุผลว่าตนเองได้มีการศึกษาข้อมูลมาถึงเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และทำการตกลงกันเวลามีเพศสัมพันธ์กันต้องป้องกันทุกครั้ง

3. การเผชิญปัญหาและการปรับตัวในการใช้ชีวิตของวัยรุ่นชายรักชายผลจากการวิจัยพบว่า การเผชิญปัญหาและการปรับตัวในการใช้ชีวิตของวัยรุ่นชายรักชาย พบสาระสำคัญ ดังนี้

3.1 ปัญหาการรับรู้ตัวตนของตนเองที่เริ่มต้นด้วยความสับสนว่าตนเองต่างจากเพื่อนคนอื่น นำสู่การสืบค้นข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ด้วยตนเอง หรือเลือกปรึกษาบุคคลที่ตนเองไว้วางใจ ผลที่ได้มีทั้งที่สนับสนุนให้ยอมรับหรือคัดค้านการเข้าสู่กระบวนการชายรักชาย นำไปสู่ความสับสนในเพศสภาพของตนเอง โดยผู้ให้ข้อมูลหลักกล่าวว่าในท้ายที่สุดของการแก้ปัญหา คือการถามใจตนเอง ว่าตนเองต้องการอะไร

3.2 ปัญหาการยอมรับตนเองหลังจากที่รับรู้ในสิ่งที่ตนเองเป็นว่าต่างจากเพื่อนคนอื่นนำไปสู่ปัญหาการปิดบังตนเองต่อสังคม เพราะไม่ต้องการให้สังคมรับรู้ถึงเพศสภาพของตนเอง กล่าวว่าจะรับไม่ได้ แต่เมื่อปัญหา

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

มาถึงจุดอิมตัว ผู้ให้ข้อมูลหลักเลือกที่จะแก้ไขปัญหโดยการยอมรับกับสังคมไปโดยตรง ผลที่ได้กลับมาจากสังคมมีบ้างที่ไม่สนับสนุน แต่เมื่อเวลาผ่านไป ผู้ให้ข้อมูลหลักได้แสดงให้เห็นว่าการที่ตนชอบเพศเดียวกันตนไม่ได้ก่อให้เกิดปัญหาใด บุคคลที่คัดค้าน ก็เริ่มยอมรับ ไม่มีการล้อเลียน สามารถคบเป็นเพื่อนกันไป แต่ก็ไม่ได้มีการแสดงออกกว่าให้การสนับสนุน

3.3 ปัญหาการปิดบังตนเองที่ไม่กล้าเปิดเผยต่อครอบครัว และสังคมเนื่องจากเกรงว่าสิ่งที่ตนเองเป็นจะทำให้ครอบครัวผิดหวังหรือสังคมจะรับไม่ได้ จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก ถึงปัญหาที่ต้องปิดบังต่อครอบครัว ผู้ให้ข้อมูลหลักจะแสดงออกทางสีหน้าว่ามีความวิตกกังวล หรือร้องไห้ออกมา อีกทั้งกดดันตนเองจนมีผลกระทบต่อการเรียน ส่วนสาเหตุที่ต้องปิดบังไม่ใช่เพียงเพราะความกลัวว่าครอบครัวจะรับไม่ได้กับความโน้มเอียงทางเพศและเพศสภาพที่ตนเองเป็น แต่วัยรุ่นชายรักชาย เข้าใจว่าเพศสภาพที่ตนเองเป็นนั้น เป็นสิ่งที่สังคมไม่ยอมรับ ไม่ให้การสนับสนุน บางสังคมเกิดการต่อต้านอย่างรุนแรง ถ้าครอบครัวต้องมารู้ถึงเพศสภาพของตน ครอบครัวย่อมต้องเสียใจ ด้วยบางครอบครัวมีบุตรชายเพียงคนเดียว ซึ่งผู้ให้ข้อมูลหลักนั้นต่างรับรู้ว่าหน้าที่ของการเป็นบุตรชาย คือ การรักษาชื่อเสียงของวงศ์ตระกูล สืบทอดสกุล ทว่าด้วยเพศสภาพที่เป็น และรสนิยมทางเพศของตนขัดแย้งกับบรรทัดฐานทางสังคม แน่แน่นอนว่าหากครอบครัวรับรู้ย่อมต้องผิดหวัง เสียใจ รับไม่ได้ และอาจมีเหตุการณ์อื่น ๆ ที่เป็นผลมาจากการที่ครอบครัวรับรู้ความจริงตามมามากมาย เพราะรักครอบครัว และตระหนักถึงความรู้สึก ความคิดของครอบครัวที่มีต่อมุมมองเรื่องความโน้มเอียงทางเพศ ทำให้ผู้ให้ข้อมูลหลักเลือกที่จะปิดบังครอบครัว เพื่อไม่ให้ครอบครัวเสียใจ โดยวัยรุ่นชายรักชายได้แก้ไขปัญหานี้โดยการวางตัวให้เป็นปกติ ไม่แสดงออก ปฏิเสธเมื่อถูกซักถาม

3.4 ปัญหาการผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศเดียวกันกับตน แต่ไม่สามารถครองรักกันได้เนื่องจากบรรทัดฐานทางสังคมที่ไม่ยอมรับการที่ชายรักกับชาย การยุติความสัมพันธ์กับคนรักเพราะแรงกดดันจากสังคม ถึงแม้ว่าจะมีบางคนที่ได้รับต่อความโน้มเอียงทางเพศที่เป็นชายรักชาย แต่นั่นก็เป็นเพียงส่วนน้อยของสังคม ผู้ให้ข้อมูลหลักเล่าว่าตนเลิกกับคนรักเพราะคนรักเป็นห่วงความรู้สึกของคนในครอบครัวหากรู้ว่าตนเองชอบเพศชายซึ่งเป็นเพศเดียวกันกับตน ครอบครัวจะรับไม่ได้และเสียใจกับสิ่งที่เกิดขึ้น ด้วยความรับผิดชอบต่อความรู้สึกของครอบครัวที่มีทำให้ต้องเลิกที่จะเลิก และกลับไปเป็นเพศชายที่รักต่างเพศ ซึ่งปัญหาเช่นนี้เป็นปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขอะไรได้ ทำได้เพียงยอมรับความจริงที่เกิดขึ้นกับตน และปล่อยให้ความเป็นตัวค่อย ๆ จัดการกับความรู้สึกให้หายจากความผิดหวังจากความรัก เป้าหมายในการใช้ชีวิตต่างกัน ก็ไม่สามารถอยู่ด้วยกันได้ การแก้ไขปัญหามาโดย ทำใจยอมรับกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น ไม่ก้าวก่ายคนรัก ส่วนผู้ให้ข้อมูลหลักที่ยังคบกับคนรักก็ต้องมีการปรับตัวเพื่อรักษาสมดุลในตนเอง

ซึ่งปัญหาแต่ละปัญหาก็ไปสู่บทเรียนในการปรับตัวของวัยรุ่นชายรักชาย การเผชิญปัญหาโดยการเรียนรู้เรื่องการปรับตัวในสังคม ระวังเรื่องการวางตัวในครอบครัวและสังคมภายนอก ทำให้เขาต้องมีการปรับตัวเพื่อให้เกิดสมดุลในเพศสภาพของตนเอง และดำเนินชีวิตอยู่ในครอบครัวและสังคมอย่างมีความสุข ในขณะเดียวกันวัยรุ่นชายรักชายได้พยายามตั้งใจทำหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด ทำให้พ่อแม่ภูมิใจ อยู่กับเพื่อนที่ยอมรับในเพศสภาพของเขาได้ เพื่อดำเนินชีวิตของตนต่อไป

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเพศวิถีของนักเรียนวัยรุ่นชายรักชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย: กรณีศึกษาวัยรุ่นชายรักชายที่ไม่เปิดเผยตัวตนต่อครอบครัว สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

1. การเข้าสู่กระบวนการชายรักชายของวัยรุ่นมัธยมปลาย

จากผลการวิจัยพบว่าการเริ่มรับรู้เกี่ยวกับตนเองของวัยรุ่นชายรักชาย สามารถรับรู้ได้ว่าตนเองชอบเพศชายตั้งแต่ตอนอนุบาลหรือประถม และเกิดความชัดเจนขึ้นเมื่ออยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สอดคล้องกับทฤษฎีของ Roger (ภาคภูมิ เดชะอนันต์วงศ์, 2555) ซึ่งได้อธิบายไว้ว่า "ตน" สามารถแบ่งออกเป็นลักษณะต่างๆ ได้แก่ อัตมโนทัศน์ หรือ มโนภาพแห่งตน หรือความคิดรวบยอดของตน หรือ ตัวตนตามที่มองเห็น (self-concept) เป็นส่วนที่ตนมองเห็นภาพของตนเองที่บุคคลมีการรับรู้และมองเห็นตนเองในหลายแง่มุมเช่น "ฉันเป็นผู้ชาย" "ฉันเป็นคนสวย" "ฉันเป็นคนซื่อสัตย์" "ฉันเป็นคนขี้เล่น" เป็นต้น และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสุพร เกิดสว่าง (2546: 49) ที่กล่าวถึงขั้นตอนการมีรสนิยมแบบรักร่วมเพศไว้ว่า ผู้ที่รักร่วมเพศในวัยเด็กจะรู้สึกตัวว่าแตกต่างจากเพื่อนคนอื่น ๆ และเมื่อเข้าสู่ช่วงวัยรุ่น เริ่มรู้สึกสนใจทางเพศกับเพศเดียวกัน ซึ่งตรงกับการเริ่มรับรู้เกี่ยวกับตนเองที่ผู้ให้ข้อมูลหลักค้นพบตนเองตั้งแต่ตอนอนุบาลหรือประถม และชัดเจนเกี่ยวกับตนเองในชั้นมัธยมต้นและปลาย ส่วนการศึกษาถึงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเข้าสู่กระบวนการชายรักชายของวัยรุ่นนั้น พบว่าสาเหตุที่ส่งผลต่อการเข้าสู่กระบวนการชายรักชาย มีอยู่หลายสาเหตุได้แก่

1.1 สาเหตุที่เกิดจากสภาพแวดล้อมของตัวบุคคล ที่มาจากครอบครัวที่มีลักษณะการเลี้ยงดูในวัยเด็กที่เลี้ยงดูอย่างทะนุถนอมคอยดูแลเหมือนเด็กผู้หญิง ให้ลูกเล่นกับเด็กผู้หญิงมากกว่ากับเด็กผู้ชาย การเลี้ยงดูลูกโดยมีแม่เป็นต้นแบบ ความใกล้ชิดกับแม่มากกว่าพ่อ ดังทฤษฎีของ Freud ที่พบว่า เกย์ส่วนใหญ่มักมีประวัติคล้ายคลึงกัน (สุพร เกิดสว่าง 2546) คือ ใกล้ชิดแม่และห่างเหินพ่อมากกว่าปกติ หรือมีแม่ที่เข้มแข็ง เป็นผู้นำ และแม่มีบทบาทสำคัญในครอบครัว ปกป้องและเอาใจลูกชายมากเกินไป ตามทฤษฎีจิตวิเคราะห์ที่กล่าวไว้ว่าการเป็นรักร่วมเพศนั้นอาจเกิดจากการชะงักงันของขั้นตอนการพัฒนาการอายุ ขั้น phallic stage ในช่วงอายุประมาณ 4-5 ปี ในช่วงนี้เด็กจะมีความรู้สึกต้องการทางเพศมีความรักและอยากใกล้ชิดกับพ่อแม่ที่เป็นเพศตรงข้าม โดยที่เด็กชายและหญิงจะมีความรู้สึกอิจฉาพ่อแม่ที่เป็นเพศเดียวกันกับตน ซึ่งเรียกว่า ปม ออดิปัส (oedipus complex) แต่ในที่สุดเด็กจะผ่านขั้นนั้นมาได้ แต่ถ้าเด็กมีความรักฝังตรึงอยู่กับพ่อแม่ที่ต่างเพศกับตนและยังประพฤติดูเลียนแบบ จะทำให้บทบาททางเพศตนสับสน และจากการศึกษาเพิ่มเติมพบว่าสภาพแวดล้อมกลุ่มเพื่อนเป็นเพียงปัจจัยประกอบทางสังคมที่ไม่ได้มีอิทธิพลต่อผู้ให้ข้อมูลหลักมากนัก (สิตลา ประดิพัทธ์กุลชัย, 2551)

1.2 สาเหตุที่เกิดจากสภาพจิตใจของตัวบุคคลเองนั้น พบเหตุการณ์ที่ส่งผลต่อจิตใจ ที่ในอดีตเคยมีเรื่องราวที่ผิดหวังกับการคบเพื่อนเพศหญิงมากระทบต่อความรู้สึกและจิตใจ และเมื่อมีเพื่อนเพศชายเข้ามาคอยสนทนาก็เกิดความรู้สึกดีกับเพื่อนเพศชาย จากเหตุการณ์นี้เป็นผลต่อเนื่องสู่จุดเริ่มต้นของการเข้าสู่กระบวนการชายรักชาย ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีบางทฤษฎีที่กล่าวว่า รักร่วมเพศเกิดจากความเจ็บปวดทางจิตใจ (<http://www.siamspeed.com>, 6/08/2558) แต่ก็ยังไม่สามารถกล่าวได้ว่านี่คือสาเหตุที่ส่งผลให้วัยรุ่นชายเข้าสู่กระบวนการรักเพศเดียวกัน เนื่องจากก็ยังมีวัยรุ่นชายที่ผิดหวังด้านความรักจากเพศตรงข้ามที่ยังคงเพศสภาพชายรักเพศตรงข้ามเช่นเดิม อีกทั้งผู้ให้ข้อมูลหลักได้กล่าวว่าตนเองมีความรู้สึกพิเศษกับเพื่อนเพศชายจริง ทว่าก็ยังอยากแต่งงานกับเพศหญิงเช่นกัน ซึ่งในข้อมูลส่วนนี้ Kinsey และคณะ(1948) ได้ให้ข้อมูลไว้ว่าชายรักชายนั้นเขาพึงพอใจที่จะคบหากับเพศใดหรือมีความสัมพันธ์กับเพศใดก็ได้ ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของเขาที่มีต่อบุคคล ซึ่งเขาอาจจะมีรสนิยมชายรักชาย แต่เขายังสามารถแต่งงานกับผู้หญิงที่เขารู้สึกดีได้ด้วย

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

1.3 การให้ความรู้เรื่องเพื่อนต่างเพศในวัยเด็กของครอบครัว เป็นสาเหตุหนึ่งที่ได้ส่งผลให้วัยรุ่นชายรักเพศเดียวกันกับตน เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลหลักได้ให้สัมภาษณ์ว่า ผู้ปกครองไม่เคยอธิบายเลยว่าเด็กหญิงกับเด็กชายนั้นต่างกัน โดยธรรมชาติการเรียนรู้ที่เด็กจะเรียนรู้บทบาท ทางเพศผ่านกระบวนการทางสังคม จากครอบครัวไปสู่สังคมภายนอก จากตัวแบบที่มีมาอย่างต่อเนื่องในบ้าน โรงเรียน สภาพแวดล้อมทั่วไป หนังสือ การอ่าน และการแพร่ภาพของสื่อมวลชน (Bandura, 1989) ดังนั้นความรู้แรกของเด็กจึงเกิดขึ้นที่บ้านผู้ปกครองจึงควรระมัดระวังและใส่ใจในการให้ความรู้เรื่องเพศกับลูก ให้ความรู้ตามความจริง เข้าใจง่าย และชัดเจนไม่กำกวม เพื่อไม่ให้เด็กเกิดความเข้าใจที่ผิด Eli Coleman (1982) พบว่าในขั้นนี้เป็นขั้นที่บุคคลรักเพศเดียวกันเริ่มสงสัยในเอกลักษณ์ทางเพศ (sexual identity) และความสนใจทางเพศของตน (sexual orientation) ที่แตกต่างไปจากคนอื่น ดังนั้นในขั้นนี้บุคคลรักเพศเดียวกันจึงเริ่มทำการค้นหาตัวเอง โดยเริ่มรับข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวกับการรักเพศเดียวกัน ซึ่งขั้นนี้มีโอกาสที่บุคคลรักเพศเดียวกันจะไม่ยอมรับตนเอง และพยายามปฏิเสธสิ่งต่างๆ ที่ตนรับรู้ได้ ซึ่งถ้าอธิบายตามหลักทฤษฎีของ Freud ที่เกี่ยวกับกลไกการป้องกันตัว (defense mechanism) นั่นก็คือ การที่บุคคลไม่ยอมรับในเพศของตน ทำให้เกิดการปฏิเสธว่าไม่เป็นความจริง (denial) การเก็บกดหรือเก็บซ่อน (repression) โดยแสดงออกในการปฏิเสธตนเอง หรือกล่าวโทษผู้อื่นเพื่อให้ความขัดแย้ง (conflict) เนื่องมาจากการค้นพบว่าตนเองมีพฤติกรรมขัดต่อขนบธรรมเนียม ความเชื่อ หรือค่านิยมทางสังคมที่ตนอยู่ลดน้อยลง แต่ถึงกระนั้นผู้ที่เป็นผู้ปกครองก็ควรระมัดระวังและใส่ใจในการให้ความรู้เรื่องเพศกับลูกเช่นกัน

1.4 การรับชมสื่อในวัยเด็ก ผู้ให้ข้อมูลหลักท่านหนึ่งให้ข้อมูลว่าตนเองเคยรับชมละครอยู่เรื่องหนึ่งในวัยเด็ก ระดับประถมศึกษา ซึ่งในเรื่องมีตัวละครที่เป็นเพศอะไรไม่รู้มีลักษณะภายนอกเหมือนเพศชายทุกประการ ทว่าการแสดงออกเหมือนเพศหญิง และตัวละครตัวนี้เก่งมาก ถ้าแสดงออก ผู้ให้ข้อมูลหลักจึงเริ่มลอกเลียนพฤติกรรมดังกล่าว แต่จินตนาการว่าสักวันตนเองจะเป็นให้ได้ดังเช่นตัวละครตัวนั้นสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมที่สุพร เกิดสว่าง (2546) ได้เขียนไว้ในหนังสือชายรักชาย โดยมีใจความว่าการเรียนรู้เรื่องเพศ รวมถึงการเห็นแบบอย่างของพฤติกรรมทางเพศ อาจมีส่วนชักนำการปฏิบัติทางเพศ อีกทั้งนฤพนธ์ ด่วงวิเศษ (2555) ได้เขียนไว้ในบทความการศึกษาเกย์ในสังคมไทย: 5 ทศวรรษในการสร้างความรู้ว่า เป็นการศึกษาพฤติกรรมโฮโมเซ็กชวลด้วยความคิดแบบวิทยาศาสตร์ ซึ่งเกิดขึ้นหลังช่วงสงครามโลกครั้งที่สองโดยนักเรียนไทยที่ได้ทุนไปศึกษาต่อในประเทศสหรัฐอเมริกา นำแนวคิดทฤษฎีตะวันตกมาอธิบายพฤติกรรมโฮโมเซ็กชวล การศึกษามุ่งที่จะดำเนินเกย์และพฤติกรรมโฮโมเซ็กชวลในฐานะเป็นสิ่งที่ทำลายศีลธรรมและวัฒนธรรมอันดีงามของชาติ อาจนำไปสู่การก่ออาชญากรรมทางเพศได้มากขึ้น พฤติกรรมโฮโมเซ็กชวลกลายเป็นปัญหาสังคมที่ถูกพูดถึงอย่างแพร่หลายในช่วงทศวรรษ 1980 นักวิชาการไทยจำนวนมากต่างหวัวิตกว่าเยาวชนไทยกำลังมีพฤติกรรม “รักร่วมเพศ” ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่ดี จนทำให้นักวิชาการออกมาโจมตีและต่อต้านรายการโทรทัศน์ และสื่อทั้งหลายที่นำเสนอพฤติกรรมเกย์และกะเทย รวมทั้งการชี้ว่าปัญหาครอบครัวมีผลต่อการเป็นเกย์และกะเทยของลูก นักวิชาการกลุ่มนี้เรียกร้องให้สังคมป้องกันเยาวชนจากการแสดงพฤติกรรมโฮโมเซ็กชวล ด้วยเชื่อว่าสิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดการเบี่ยงเบนทางเพศ

2. รูปแบบความสัมพันธ์ของวัยรุ่นชายรักชาย(เพศวิถีของชายรักชาย) พบว่า

2.1 เมื่อผู้ให้ข้อมูลหลักยอมรับเพศสภาพที่ตนเองเป็นได้แล้วนั้น ส่วนใหญ่จะไม่พร้อมที่จะเปิดเผยเพศสภาพของตนเองให้กับครอบครัวได้รับรู้ เนื่องจากกลัวว่าจะทำให้ที่บ้านผิดหวังกับสิ่งที่ตนเองเป็น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นพสิทธิ์ สิริจฺญชัย และ ณัฐสุดา เต็มพันธ์ (2557) ที่ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่จะรับรู้เท่าที่ไม่ยอมรับชาย

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

รักชายจากคนในครอบครัว และมองว่าการเปิดเผยต่อครอบครัวนั้นยากกว่าการเปิดเผยกับเพื่อน วัยรุ่นชายรักชาย จึงมีการวางตัวที่บ้านเพื่อปิดบังครอบครัว เมื่อผู้ให้ข้อมูลหลักอยู่กับเพื่อนที่ให้การยอมรับในเพศสภาพเขาจะเปิดเผยเพศสภาพของตนเอง ยกเว้นเมื่ออยู่กับเพื่อนที่ไม่ได้ให้การยอมรับเพศสภาพจะปิดบังตัวตนไว้ สอดคล้องกับผลการศึกษาแนวคิดการเปิดเผยความเป็นรักร่วมเพศต่อสังคม จากการศึกษาของ Telljohann & Price (1993, สิตลา ประติพัทธ์กุลชัย, 2551) วัยรุ่นรักร่วมเพศเคยเผชิญปัญหาในโรงเรียนเนื่องจากพฤติกรรมทางเพศของพวกเขา พวกเขาจะเกิดความรู้สึกหวาดกลัว ด้วยการรับรู้ด้านลบจากการปฏิบัติจากสังคม ทำให้ผู้ให้ข้อมูลมักจะวางตัวนิ่งเฉยหรือไม่เปิดเผยตัวตนไม่ให้เพื่อนในโรงเรียนรับรู้ และจะเลือกเปิดเผยตัวตนกับเพื่อนที่สนิทและยอมรับเขาเท่านั้น งานวิจัยของ อรุณี ศุทธิชัยนิมิต (2551) กล่าวว่าเมื่อบุคคลรักเพศเดียวกับอยู่กับเพื่อนต่างเพศหรือสังคมบุคคลรักเพศเดียวกันซึ่งมีเจตคติทางบวกเกี่ยวกับการเปิดเผยสถานภาพรักเพศเดียวกันจึงเกิดเป็นแรงกระตุ้นให้บุคคลรักเพศเดียวกันเกิดการปรับเปลี่ยนความคิดและพฤติกรรมเพื่อเปิดเผยตัวตน วัยรุ่นชายรักชายจึงปิดบังเพศสภาพของตนเองต่อครอบครัวและเปิดเผยตนเองกับเพื่อนสนิท

2.2 การก่อตัวของสัมพันธภาพ ผลการวิจัยพบว่า 1) วัยรุ่นชายรักชายสร้างความสัมพันธ์เพื่อให้พบความรักซึ่งจะเกิดจากความสนิทของเพื่อนเพศเดียวกัน ดูแลซึ่งกันและกัน จนก่อเกิดความรู้สึกพิเศษขึ้น ซึ่งในกรณีนี้มีบางคู่ที่พัฒนาความสัมพันธ์จนกลายเป็นคู่รัก คบหากันอย่างจริงจังจนเหมือนคู่รักชายหญิง 2) สร้างความสัมพันธ์เพียงความใคร่ โดยทำความรู้จักกันเพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศ เพื่อบรรลุถึงวัตถุประสงค์ ก็ต่างใช้ชีวิตของตน ไม่มีความผูกพันทางใจ ซึ่งสอดคล้องกับรูปแบบกระบวนการการเปิดเผยสถานภาพรักเพศเดียวกันตามการสร้างเอกลักษณ์ทางเพศ ของ Vivienne (อรุณี ศุทธิชัยนิมิต, 2551) และรูปแบบกระบวนการเปิดเผยสถานภาพรักเพศเดียวกันตามรูปแบบความใคร่ ของ Eli Coleman (อรุณี ศุทธิชัยนิมิต, 2551) ซึ่งการก่อตัวของสัมพันธภาพนี้เป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการไปสู่การเปิดเผยตัวตนของวัยรุ่นชายรักชาย

2.3 ผลการศึกษาเพศสัมพันธ์ระหว่างชายรักชายพบว่าการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นชายรักชายมีลักษณะไม่ต่างจากชายที่รักเพศตรงข้ามเท่าใดนัก ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ สุวทนา อารีพรค(2522) การปฏิบัติทางเพศของพวกเราร่วมเพศชายก็เหมือนการร่วมเพศระหว่างชายกับหญิง และผลจากการวิจัยยังพบวัยรุ่นชายที่รักเพศเดียวกันและต้องปิดบังตัวตน เมื่อมีความต้องการที่จะร่วมรักกับคนรักของตนเขาต้องระมัดระวังในหลาย ๆ เรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของสถานที่ การแบ่งสถานะทางเพศสภาพกับคู่ของตน ทศนคติที่มีต่อความสัมพันธ์ทางเพศของผู้ให้ข้อมูลหลักเอง และความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ของชายรักชาย สอดคล้องกับการวิจัยของ สุวทนา อารีพรค (2522) ที่พบว่าผู้ชายบางคนนิยมการมีเพศสัมพันธ์ กับคนแปลกหน้าเป็นครั้งเป็นคราว ดังนั้นเขาจึงต้องพยายาม ค้นหาบุคคลประเภทเดียวกันตามสถานเริงรมย์ต่างๆ หรือตามห้องพักผู้ชาย อีกทั้งรักร่วมเพศชายจะมีบทบาททางเพศ 3 อย่าง คือ เคจะเป็นฝ่ายกระทำ เมะเป็นฝ่ายถูกระทำ เซะเป็นแบบผสมทั้งถูกระทำและเป็นฝ่ายกระทำ อย่างไรก็ตาม รักร่วมเพศชายส่วนใหญ่ก็มีบทบาททางเพศแบบผสม คือ จะเป็นแบบใดก็ได้ ตามที่คู่ของตนแต่ละคนพอใจ และมีส่วนน้อยเท่านั้นที่มีบทบาทเป็นหญิงหรือชายแน่นอน พวกที่ชอบมีบทบาทเป็นหญิงเราเรียกว่า ควิน ลักษณะที่สังเกตได้คือ ทำทางกิริยาของหญิง ส่วนอีกพวกที่มีบทบาทเป็นชายเราเรียกว่า เกย์ ลักษณะที่บอกได้คือ การมีรูปร่างใหญ่ ออกหนา และเป็นนักเพาะกาย ซึ่งไม่ใช่ทั้งหมด แต่รูปร่างของพวกเกย์นี้จะช่วยกระตุ้นอารมณ์เพศ ของคู่ที่ต้องการลักษณะของความเป็นชาย หรือความเป็นพ่อซึ่งเขาไม่มีโอกาสได้ใกล้ชิดในวัยเด็ก

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

2.4 พฤติกรรมการป้องกันโรคจากการมีเพศสัมพันธ์ พบว่า มีวัยรุ่นชายรักชายเคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว มักไม่ได้ป้องกันตนเองขณะมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก โดยผู้ให้ข้อมูลหลักได้ให้เหตุผลไว้หลากหลาย เช่น ไม่ได้ตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ ไม่กล้าซื้อถุงยางอนามัย ตนเองไม่ใส่แต่ให้คนรักใส่ และไม่มีความรู้เรื่องการเลือกซื้อถุงยางอนามัย ส่วนคนที่ใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ได้ให้เหตุผลว่าตนเองได้มีการศึกษาข้อมูลมาถึงเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และทำการตกลงกันเวลามีเพศสัมพันธ์กันต้องป้องกันทุกครั้ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรภัทร หลงกุล และสุพรรณิ พรหมเทศ (2555) ได้ศึกษาผู้ให้ข้อมูลจำนวน 5 กลุ่มและสัมภาษณ์เชิงลึกจำนวน 4 รายผลการศึกษาพบว่าชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกโดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย เหตุผลของการไม่ใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์คือไม่ได้เตรียม ไม่ได้พก ไม่คิดว่าจะมีเพศสัมพันธ์คิดเป็นมีเพศสัมพันธ์ทางปากจึงไม่คิดใช้ และรู้สึกไม่เป็นธรรมชาติไม่ได้อารมณ์ ไม่ต่อเนื่อง

3. การเผชิญปัญหาและการปรับตัวในการใช้ชีวิตของวัยรุ่นชายรักชาย

ผลจากการวิจัยพบว่า การเผชิญปัญหาและการปรับตัวในการใช้ชีวิตของวัยรุ่นชายรักชาย มีดังนี้

- 1) ปัญหาการรับรู้ตัวตนของตนเองที่เริ่มต้นด้วยความสับสนว่าตนเองต่างจากเพื่อนคนอื่น
- 2) ปัญหาการยอมรับตนเองหลังจากที่รับรู้ในสิ่งที่ตนเองเป็นว่าต่างจากเพื่อนคนอื่นอย่างไร
- 3) ปัญหาการปิดบังตนเองที่ไม่กล้าเปิดเผยต่อครอบครัว และสังคมเนื่องจากเกรงว่าสิ่งที่ตนเองเป็นจะทำให้ครอบครัวผิดหวังหรือสังคมจะรับไม่ได้
- 4) ปัญหาการผิดหวังจากคนรักที่เป็นเพศเดียวกันกับตน แต่ไม่สามารถครองรักกันได้เนื่องจากบรรทัดฐานทางสังคม

ซึ่งปัญหาแต่ละปัญหาคือปัญหาและการปรับตัวในการใช้ชีวิตของวัยรุ่นชายรักชาย จากที่กล่าวมาผู้ให้ข้อมูลที่เผชิญปัญหาและสามารถปรับตัวได้โดยการเรียนรู้เรื่องการปรับตัวในสังคม จากการศึกษาของ อรุณี สุทธิชัยนิมิต (2551) ที่อธิบายถึงแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการเผชิญปัญหาเอาไว้ว่า การเผชิญปัญหา (coping effort) ซึ่งเต็มไปด้วยความเครียดและอารมณ์ บุคคลที่มีการแก้ปัญหาที่ดีจะส่งผลต่อการปรับตัวในที่ดีต่อไป (Lazarus, 1993) แต่หากการเผชิญปัญหาโดยการมุ่งเน้นที่อารมณ์ (emotional-focused coping) นับเป็นกระบวนการทางปัญญา กระบวนการหนึ่ง ซึ่งใช้เพื่อลดความทุกข์หรือความโศกเศร้าทางอารมณ์ วิธีการที่กลุ่มบุคคลที่แก้ปัญหาโดยมุ่งที่อารมณ์ส่วนใหญ่เลือกใช้ ได้แก่ การหลีกเลี่ยง หลีกหนี การกลบเกลื่อนปัญหา การเลือกสนใจ การเปรียบเทียบในเชิงบวก การใช้ผลทางบวกปิดบังผลทางลบ สำหรับวิธีที่สองเป็นวิธีการเผชิญปัญหาในลักษณะที่ไม่ได้มุ่งปรับเปลี่ยนที่ความหมายในเหตุการณ์ แต่ใช้วิธีการอื่นๆ เช่น การเลือกสนใจ การหลีกเลี่ยง เช่นนี้แล้วความหมายในเหตุการณ์จะยังคงอยู่เพียงแต่อยู่เพียงบางส่วนหรือถูกกำจัดออกบางส่วนในช่วงเวลาหนึ่ง ซึ่งการจัดการกับปรับหาที่เกิดขึ้นจะเป็นการนำไปสู่การปรับตัวเพื่อรักษาสมดุลในตนเองของวัยรุ่นชายรักชายที่ไม่เผยตัวตนเองต่อครอบครัว ที่ต้องระวังเรื่องการวางตัวในครอบครัวและสังคมภายนอก ทำให้เขาต้องมีการปรับตัวเพื่อให้เกิดสมดุลในเพศสภาพของตนเอง และดำเนินชีวิตอยู่ในครอบครัวและสังคมอย่างมีความสุข ซึ่งเขาใช้วิธีการคือ ตั้งใจทำหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด สอดคล้องกับ ทฤษฎีของ Rogers (1974) ที่กล่าวตัวตนตามที่เป็นจริง (real self) เป็นลักษณะของบุคคลที่เป็นไปตาม ความเป็นจริงที่เกิดขึ้น และตัวตนตามอุดมคติ (ideal self) หมายถึง ภาพที่ตนเองอยากจะเป็น ซึ่งหมายถึง บุคคลยังไม่สามารถเป็นได้ในสภาวะปัจจุบัน โรเจอร์สได้อธิบายถึงการทำงานของตัวตนในบุคคลว่า ต้องสอดคล้องกันอย่างเหมาะสม คือ โนสภาพแห่งตนของบุคคลจึงต้องมี ตรงกับความเป็นจริงและตรงจากประสบการณ์ ถ้าบุคคลมีประสบการณ์ที่ทำให้โนภาพแห่งตนเดิมที่เขาไม่มีอยู่ไม่ตรงกับความเป็นจริง ขัดแย้งและไม่สอดคล้อง (incongruence) กับตนตามความเป็นจริงมากเท่าไร บุคคลจะเกิดการป้องกันตนเอง เกิด ความวิตกกังวล

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

และนำไปสู่ปัญหาทางอารมณ์ จิตใจ และบุคลิกภาพมากขึ้นเท่านั้น และนอกจากนี้ ผู้ที่มีมโนภาพแห่งตน สอดคล้องกับตนตาม ความเป็นจริงนั้น ก็มักจะพอใจและมองเห็นตนตามอุดมคติสอดคล้องกันไปด้วยเช่นกัน และการทำให้พ่อแม่ภูมิใจ อยู่กับเพื่อนที่รับเขาได้ และไม่แคร์ทัศนคติด้านลบของบุคคลอื่น สอดคล้องกับการแก้ปัญหาการมุ่งเน้นที่ตัวปัญหาตามทฤษฎีของ Kahn et al. (อ้างถึงใน Lazarus et al., 1993) อธิบายไว้ คือ มุ่งการแก้ไขปัญหามาที่สิ่งแวดล้อมและมุ่งแก้ไขปัญหามาที่ตัวเราเอง โดยวิธีการจะมุ่งเน้นไปที่แรงจูงใจหรือการปรับเปลี่ยนกระบวนการทางปัญญา เช่น เพิ่มแรงปรารถนา (shifting the level of aspiration) ลดสิ่งที่ข้องเกี่ยวกับตนเอง (reducing eco involvement) มองหาหนทางเลือกอื่นๆ เพื่อเพิ่มความพึงพอใจ (finding alternative channels of gratification) พัฒนามาตรฐานใหม่ของพฤติกรรม (developing new standards of behavior) หรือเรียนรู้ทักษะและกระบวนการใหม่ๆ (learning new skills and procedures) เป็นต้น

นอกจากนี้จากการศึกษาพบว่าวัยรุ่นชายรักชายที่ไม่เปิดเผยตัวตนต่อครอบครัวมีสภาพปัญหา ที่ต้องปิดบังต่อครอบครัว เนื่องจากกลัวว่าครอบครัวจะรับไม่ได้ กลัวครอบครัวจะรับรู้ ซึ่งจากปัญหานี้ทำให้วัยรุ่นชายรักชายเกิดความวิตกกังวล มีความเครียดกับปัญหาที่เกิดขึ้น จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก ถึงปัญหาที่ต้องปิดบังต่อครอบครัว ผู้ให้ข้อมูลหลักจะแสดงออกทางสีหน้าว่ามีความวิตกกังวล หรือร้องไห้ออกมา อีกทั้งกดดันตนเองจนมีผลกระทบต่อการเรียน ส่วนสาเหตุที่ต้องปิดบังไม่ใช่เพียงเพราะความกลัวว่าครอบครัวจะรับไม่ได้กับความโน้มเอียงทางเพศและเพศสภาพที่ตนเองเป็น แต่วัยรุ่นชายรักชาย เข้าใจว่าเพศสภาพที่ตนเองเป็นนั้น เป็นสิ่งที่สังคมไม่ยอมรับ ไม่ให้การสนับสนุน บางสังคมเกิดการต่อต้านอย่างรุนแรง ถ้าครอบครัวต้องมารับรู้ถึงเพศสภาพของตนเอง ครอบครัวย่อมต้องเสียใจ ด้วยบางครอบครัวมีบุตรชายเพียงคนเดียว ซึ่งผู้ให้ข้อมูลหลักนั้นต่างรับรู้ว่หน้าที่ของการเป็นบุตรชาย คือการรักษาชื่อเสียงของวงศ์ตระกูล สืบทอดสกุล ทว่าด้วยเพศสภาพที่เป็น และรสนิยมทางเพศของตนขัดแย้งกับบรรทัดฐานทางสังคม แน่แน่นอนว่าหากครอบครัวรับรู้ย่อมต้องผิดหวัง เสียใจ รับไม่ได้ และอาจมีเหตุการณ์อื่น ๆ ที่เป็นผลมาจากการที่ครอบครัวรับรู้ความจริงตามมามากมาย เพราะรักครอบครัว และตระหนักถึงความรู้สึก ความคิดของครอบครัวที่มีต่อมุมมองเรื่องความโน้มเอียงทางเพศ ทำให้ผู้ให้ข้อมูลหลักเลือกที่จะปิดบังครอบครัว เพื่อไม่ให้ครอบครัวเสียใจ โดยวัยรุ่นชายรักชายได้แก้ไขปัญหานี้โดยการวางตัวให้เป็นปกติ ไม่แสดงออกปฏิเสธเมื่อถูกซักถาม ปัญหาการปิดบังตนเองต่อสังคม เพราะไม่ต้องการให้สังคมรับรู้ถึงเพศสภาพของตนเอง กลัวว่าสังคมจะรับไม่ได้ แต่เมื่อปัญหามาถึงจุดอึดอัด ผู้ให้ข้อมูลหลักเลือกที่จะแก้ไขปัญหามาโดยการยอมรับกับสังคมโดยจะเปิดเผยกับเพื่อนที่โรงเรียนไปโดยตรง ผลที่ได้กลับมาจากสังคมเพื่อนที่โรงเรียนมีบ้างที่ไม่สนับสนุน Steven (2011) แต่เมื่อเวลาผ่านไป ผู้ให้ข้อมูลหลักได้แสดงให้เห็นว่าการที่ตนชอบเพศเดียวกันตนไม่ได้ก่อให้เกิดปัญหาใด บุคคลที่คัดค้าน ก็เริ่มยอมรับ ไม่มีการล้อเลียน สามารถคบเป็นเพื่อนกันไป แต่ก็ไม่ได้มีการแสดงออกว่าให้การสนับสนุนอีกปัญหาที่พบจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักคือการผิดหวังจากคนรัก การยุติความสัมพันธ์กับคนรัก เพราะแรงกดดันจากสังคม ถึงแม้ว่าจะมีบางคนที่รับได้ต่อความโน้มเอียงทางเพศที่เป็นชายรักชาย แต่นั่นก็เป็นเพียงส่วนน้อยของสังคม ผู้ให้ข้อมูลหลักเล่าว่าตนเลิกกับคนรักเพราะคนรักเป็นห่วงความรู้สึกของคนในครอบครัว ที่หากรู้ว่าตนเองชอบเพศชายซึ่งเป็นเพศเดียวกันกับตน ครอบครัวจะรับไม่ได้และเสียใจกับสิ่งที่เกิดขึ้น ด้วยความรับผิดชอบต่อความรู้สึกของครอบครัวที่มีทำให้ต้องเลือกที่จะเลิก และกลับไปเป็นเพศชายที่รักต่างเพศ ซึ่งปัญหาเช่นนี้เป็นปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขอะไรได้ ทำได้เพียงยอมรับความจริงที่เกิดขึ้นกับตน และปล่อยให้เวลาเป็นตัวค่อย ๆ จัดการกับความรู้สึกให้หายจากความผิดหวังจากความรัก เป้าหมายในการใช้ชีวิตต่างกัน ก็ไม่สามารถอยู่ด้วยกันได้

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

การแก้ไขปัญหาโดย ทำใจยอมรับกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น ไม่ก้าวถอยคนรั้ง ส่วนผู้ให้ข้อมูลหลักที่ยังคบกับคนรักก็ต้องมีการปรับตัวเพื่อรักษาสมดุลในตนเอง เพื่อป้องกันไม่ให้ครอบครัวล่วงรู้ถึงเพศสภาพของตน ระวังเรื่องการวางตัว และการแสดงออกต่อสังคมอีกด้วย

ข้อเสนอแนะในการประยุกต์ใช้

1. ด้านการให้การปรึกษา พบว่าผลการศึกษาเพศวิถีของวัยรุ่นชายรักชายในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ไม่เปิดเผยตัวตนต่อครอบครัวที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ สามารถนำข้อมูลเรื่องปัญหาการปรับตัวเรื่องการปรับตัวของวัยรุ่นชายรักชายไปประยุกต์ใช้ในการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม ตามแนวทางและทฤษฎีการให้คำปรึกษา เพื่อช่วยให้วัยรุ่นชายรักชายสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสมและมีความสุข
2. ด้านการจัดกิจกรรมแนะแนว พบว่าปัญหาเรื่องการขาดความรู้เรื่องธงงายอนามัยและไม่ใช้ธงงายอนามัยเพื่อป้องกันโรคติดต่อของวัยรุ่นชายรักชายนั้น ควรนำไปจัดกิจกรรมแนะแนวเพื่อให้ข้อมูลสารสนเทศแก่วัยรุ่นชายรักชายอย่างถูกต้องตามรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนว
3. ด้านการให้บริการสารสนเทศ โดยจัดกิจกรรมสายสัมพันธ์บ้านและโรงเรียน ให้ข้อมูลสารสนเทศแก่คุณครู ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมรับทราบและเกิดความเข้าใจถึงเพศวิถีของวัยรุ่นชายรักชายอย่างถูกต้อง ตลอดจนการนำข้อมูลไปประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาประสบการณ์ของวัยรุ่นชายรักชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ไม่เปิดเผยตัวตนต่อครอบครัว เพื่อให้เกิดความเข้าใจในประสบการณ์การเปิดเผยความโน้มเอียงทางเพศต่อครอบครัวของวัยรุ่นชายรักชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ความสัมพันธ์ในครอบครัวของวัยรุ่นชายรักชายรูปแบบการเลี้ยงดู การมีเพศสัมพันธ์ การป้องกันโรคติดต่อ ด้วยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อขยายผลการศึกษาและยืนยันข้อค้นพบไปสู่ชายรักชายทั่วไปในบริบทของสังคมไทย

เอกสารอ้างอิง

- จิรภัทร หลงกุล และสุพรรณิ พรหมเทศ. (2555). การใช้ธงงายอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ในกลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายในจังหวัดขอนแก่น สืบค้นเมื่อ 3 มีนาคม 2558
จาก http://www.kmutt.ac.th/jif/public_html/article_detail.php?ArticleID=114131
- นฤพนธ์ ดั่งวิเศษ.(2555).5 ทศวรรษในการสร้างความรู้. สืบค้นเมื่อ 25 ธันวาคม 2558,เข้าถึงได้
จาก<http://www.sac.or.th/databases/anthropology-concepts/articles/6>
- นพสิทธิ์ ลีริจัญชัย และ ณัฐสุดา เต้พันธ์. (In press). ประสบการณ์ทางใจของชายรักชายที่ไม่เปิดเผยความโน้มเอียงทางเพศของตนเองต่อครอบครัว สาขาจิตวิทยาการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.บทคัดย่อ, ค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2557,เข้าถึงได้จาก<https://www.google.co.th/url.psy.chula.ac.th>.
- นิพนธ์ ดาราวุฒิมาประกรณ์.(2559). ชายรักชายในไทย ข้อมูลใหม่มีอยู่ 3% สืบค้นเมื่อ 15 กันยายน 2559 จาก <http://www.thairath.co.th/content/707729>

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6
The 6th STOU National Research Conference

- ภาคภูมิ เดชะอนันต์วงศ์ (2555) “การยอมรับตนเองด้านความโน้มเอียงทางเพศของชายรักชาย : การวิจัยเชิงคุณภาพแบบทีม ผู้วิจัยเห็นชอบร่วมกัน” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- รกร่วมเพศเกิดจากความเจ็บปวดทางใจสืบค้นเมื่อ 6 สิงหาคม 2558, เข้าถึงได้จาก <http://siamspeed.com>
- สีตลา ประดิพัทธ์กุลชัย.(2551). การเปิดรับสื่อ ทศนคติ และพฤติกรรมทางสังคมของกลุ่มชายรักชายในเขตกรุงเทพมหานครสาขาวิชานิตศาสตร์พัฒนาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวัฒนา อารีพรค. (2522). เพศชาวบ้าน : กะเทย ลักเพศ และรกร่วมเพศ; นิตยสารหมอชาวบ้าน เล่มที่ 4. ค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2557,เข้าถึงได้จาก <https://www.doctor.or.th/article/detail/5237>
- สุพร เกิดสว่าง. (2546). ชายรักชาย (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ:(สำนักพิมพ์ สามเจริญพาณิชย์)
- อรุณี ศุทธิชัยนิมิต: (2551). ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการเปิดเผยสถานภาพของหญิงรักเพศเดียวกันในวัยผู้ใหญ่ตอนต้นต่อครอบครัว สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.บทคัดย่อ,ค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2557, เข้าถึงได้จาก <http://www.psy.chula.ac.th/east-est/proceeding/Proceeding2008.pdf>
- Bandura, A. (1989). Social cognitive theory. In R. Vasta (Ed.), Annals of child development. Vol. 6. Six theories of child development (pp. 1-60). Greenwich, CT: JAI Press.Retrieved Mar 16, 2015, from<https://www.uky.edu/~eushe2/Bandura/Bandura1989ACD.pdf>
- Eli Coleman. (1982). “Developmental Stages of the Coming Out Process.” *Journal of Homosexuality*
Retrieved Mar 16, 2015,fromhttps://en.wikipedia.org/wiki/Journal_of_Homosexuality
- Kinsey, Alfred C. et al. (1948/1998). Sexual Behavior in the Human Male. Philadelphia: W.B. Saunders; Bloomington, IN: Indiana U. Press. Currently out of print. Retrieved Mar 16 , 2015, from <http://www.kinseyinstitute.org/research/ak-data.html>
- Lazarus (1993). FROM PSYCHOLOGICAL STRESS TO THE EMOTIONS: A History of Changing Outlooks. Department of Psychology, University of California. Retrieved Mar 16 , 2015 , from[http://www.C:/Users/Admin/Downloads/Ref-6_Lazarus_1993_AnnRevPsychol_717KB%20\(1\).pdf](http://www.C:/Users/Admin/Downloads/Ref-6_Lazarus_1993_AnnRevPsychol_717KB%20(1).pdf)
- Rogers, C.R. (1974). Psychotherapy and Personlity Change. Chicago: University of Chicago.
- Steven John Courtney (2011): Lesbain, Gay, and Bisexual (LGB) , Identity and school, Leadership: English LGB School, , Leaders’ Perspectives, degree of Master of Arts in the Faculty of Humanities, University of Manchester.